

i Lavthinget, ville udøve en sammende Indflydelse paa Thingets øvrige Medlemmer, og jeg kan heller ikke indsee, at den Communerne tilstiftede Selvstændighed til at styre deres egne Anliggender paa nogen Maade tilstøder en saadan Indblanding af Embedsmændene.

Den høitærede Minister har ogsaa vidst med en beundringsværdig Behændighed at indsmugle adskillige Bestemmelser i Udkastet, der see meget uskyldige ud; men, naar de nærmere analyseres, kun gaae ud paa at svække Lavthingets folkelige Betydning. Efter Udkastets § 3 skal saaledes blandt andet den, der som Beneficiarius er i Besiddelse af 4 Gyldenjord, have saavel Valgret som Valgbarhed, hvilken sidste er bestemt ved samme Betingelse i § 4. Saafremt der som Undtagelse til §§ 3 og 4 var anført, at Landfogden, Sorensskriveren og samtlige Præster skulde anses baade valgberettigede og valgbare til Lavthinget, da vilde en saadan Undtagelse vist lyde skurrende i de Flestes Øren, og dog vil den foreslaaede Bestemmelse siges accurat det samme (Ja!); thi det er kun Embedsmænd, der ere i Besiddelse af beneficeret Jord. Det er nu allerede en Uting, at Embedsmænd skulle være i Besiddelse af Gaarde; thi de kunne naturligtvis ikke drive disse selv, og da de altsaa maae overlade dem til Andre, saa giver dette jo Anledning til, at den, der driver dem paa Embedsmændens Vegne, aldeles ikke har nogen Interesse for Gaardens Forbedring, idet han jo kan jages bort hvad Dieblisk det skal være; men at der til denne Besiddelse skal knyttes en borgerlig Rettighed, som Embedsmændene ellers ikke vilde have været i Besiddelse af, dertil kan jeg idetmindste ikke indsee, at der er tilstrækkelig Grund; thi det er jo aabenbart, at Embedsmændene, fordi de ere i Besiddelse af en Embedet tillagt Gaard, ikke derfor repræsentere Eiendomsinteressen. — Bestemmelser af lignende Natur findes der i Udkastets § 5, ifølge hvilken Landfogden skal være Formand i Valgbestyrelsen i Thorsøhavn paa Færøerne og Syselmændene Formand i Valgbestyrelsen i de andre Præstegjeld. — Naar der i Udkastets § 9 er foreslaaet, at Valgene skulle foregaae samtidigt med Baarthingets Afholdelse og paa samme

Sted, hvor dette holdes, da er dette en Bestemmelse, der magtig vil bidrage til at haandhave Embedsmændenes Myndighed; thi samtlige Embedsmænd ere tilstede ved Baarthinget, og det er altsaa en beqvem Leilighed til at indvirke paa Valgerne. At en saadan Engstelse for Embedsmændenes Tilstedeværelse ikke er ubegrundet, derpaa har man det bedste Beviis ved Rigsdagsvalget i Thorsøhavn; thi en stor Deel af Valgerne maatte dengang, for ikke at være en Bolt for Embedsmændenes Overtalelser, gribe til det eneste Middel, som de turde vove paa, nemlig at forlade Valgstedet. Den høitærede Minister har vel meent, at dette Tidspunkt var det, der convenerede Beboerne bedst, idet nemlig flere Beboere ved den Leilighed kunne faae Befordring til Mødestedet; men jeg troer, at Færingerne mødte saa talrigt til det sidste Rigsdagsvalg, at der er al Sandsynlighed for, at de ville lægge en lignende Interesse for Dagen, naar Valgene til Lavthinget skulle foregaae, og der er derfor vist ingen Nødvendighed for at bestemme det til samme Tid som Baarthingets Afholdelse, hvorimod jeg føler mig forvisset om, at det ikke vil møde mindste Modstand, om Valgene bestemtes til en anden Tid. Dette er jo ogsaa endnu mere indlysende, naar man veed, at Lavthinget kun skal foregaae hvert 3die Aar. — En Bestemmelse, hvorunder 'der' ogsaa skjuler sig noget andet, er den i Udkastets § 12, ifølge hvilken Lavthinget skal samles den første Søndag efter St. Olavdag. Der knytter sig paa Færøerne saa mange Minder til denne Dag, at jeg føler mig forvisset om, at Beboerne ville blive meget ilde tilmode, naar de erfare, at det nu gjenfødte Lavthing ikke skal samles paa den Dag det gamle samledes, og især fordi det gamle Lavthing, medens det endnu stod i sin Flor udøvede en meget gavnlig Indflydelse saavel paa Landet som paa Folket; desuden er der endnu nogle Reminiscenser tilbage af det gamle Lavthing; der holdes saaledes endnu den Dag idag Gudstjeneste paa denne Dag, og det forekommer mig langt rimeligere, at Lavthingets Forhandlinger begyndte umiddelbart efter Gudstjenesten, end at man saaledes som nu kun befattede sig med at oplæse og beedige Syselmændenes Regnskaber